

זוהר חלק ג פרשת קרח דף קעז עמוד ב

הכלים היו מכוסים תכלת מפני החיצונים

"זאת עבדת בני קהת באהל מועד קדש הקדשים". אמר רבי אלעזר, בשעה שבני קהת לקחו כלי קדש הקדשים, אז בא כהן וכסה הכל טרם קרבו לקחת אותם, ולא היו רואים לעולם מה שהם לוקחים, אלא הכל נתכסה בפניהם, כמו שכתוב "ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורדו את פרכת המסך" וגומר (במדבר ד ה), ורוב מכסה כלי הקודש תכלת היה, בשביל שתכלת הרי ביארוה ואמרו. לאחר שנתכסה הכל קרבו בני קהת ולקחו, ולא קרבו אלא בין הבדים שבלטו לחוץ, זה שכתוב (שם) "וכלה אהרן ובניו לכסת את הקדש" וגומר "ואחרי כן יבאו בני קהת לשאת" וגומר:

זוהר חלק ג פרשת קרח דף קעז עמוד ב

בני קהת-עיקר שבט לוי

"אל תכריתו את שבט משפחת הקהתי מתוך הלויים". משום שהם הגזע והשרש של הלויים.

עבודת הכיסוי שייכת לכהנים

"וזאת עשו להם וחייו ולא ימתו", שצריך הכהן לתקן להם תקנה, שהגם שיקרבו אל הקודש לא יכנסו אלא כפי תקנת הכהן, שהוא ידע סימן המקום שיגשו אצלו ולא יותר.

וכאשר נתכסו הכלי קודש אז מכסה אחר היה שורה, והיה אסור להם לגשת להסתכל, שהרי ענין הנעשה בשתיקה אין אצלם אלא אצל הכהנים, שענין העבודות שלהם הוא בסוד ובשתיקה, ועבודות הלויים להרים קול... לכן עבודת הכהנים בשתיקה ובסוד ולא בהתגלות, לפי שהכהן בבחינת הימין.

הקטרת נעשה בשתיקה על ידי הכהנים להמתיק הדין

וכאשר דינים שורים בעולם מצד השמאל, יהיה הימין מקרב, ובמה, בקטרת שהוא בשתיקה בסוד דק ופנימי מהכל.

בוא וראה, כאשר זה מזבח האחר מתחיל לעורר התעוררות דין כאשר אין נמצאים צדיקים, אז מזבח הפנימי נתעורר אצלו ועומד כנגדו והדינים נשככים, ולכך עומד מזבח זה

כנגד זה, ואז הדין נסתלק:

